

บทที่ 4

หนึ่งบวกหนึ่งมากกว่าสอง

วัตถุประสงค์

เมื่อจบบทนี้แล้ว คุณจะสามารทำสิ่งต่อไปนี้

- เขียนข้อพระคัมภีร์สำคัญจากความทรงจำ
- ให้คำจำกัดความของคำว่า “เป็นพยาน”
- ให้คำจำกัดความของคำว่า “ฆราวาส”
- ให้คำจำกัดความว่า “พระสงฆ์หรือศาสนาจารย์ (ผู้รับใช้เต็มเวลา)”
- อธิบายว่า “การทรงเรียก” ของฆราวาสหมายถึงอะไร
- อธิบายแผนการของพระเจ้าในการเพิ่มพูนเพื่อการแพร่ขยายข่าวประเสริฐ
- บอกชื่อชาย 2 คน ในพันธสัญญาใหม่ซึ่งเป็นตัวอย่างของขบวนการเพิ่มพูนนี้
- อธิบายว่าจะเริ่มต้นในการเพิ่มพูนฝ่ายวิญญาณได้อย่างไร
- เริ่มต้นเพิ่มพูนฝ่ายวิญญาณ

ข้อพระคัมภีร์ที่สำคัญ

“จงมอบคำสอนเหล่านั้นที่ท่านได้ยินจากข้าพเจ้าต่อหน้าพยานหลายคนไว้กับคนที่ซื่อสัตย์ที่สามารถสอนคนอื่นได้ด้วย”

2 ทิโมธี 2:2

คำนำ

ความเติบโตของร่างกายมนุษย์เริ่มต้นจากเซลล์ของชีวิตเซลล์เดียว เซลล์นี้เพิ่มพูนมากขึ้นเรื่อยๆ จนก่อร่างเป็นมนุษย์ขึ้น หลังจากที่เกิดมาแล้ว ขบวนการนี้ยังคงดำเนินไปอย่างต่อเนื่องในตัวเด็ก เซลล์ของมนุษย์ยังคงเพิ่มพูนและก่อให้เกิดการเจริญเติบโต

ในโลกฝ่ายวิญญาณก็เช่นเดียวกัน คนแต่ละคนซึ่งมีชีวิตใหม่แล้วในพระคริสต์ก็เป็นเหมือนกับเซลล์ที่มีชีวิตในร่างกายของมนุษย์ ผู้เชื่อแต่ละคนต้องเพิ่มผลผลิตในฝ่ายวิญญาณ ข่าวประเสริฐแพร่ออกไปในขณะที่ผู้เชื่อยังคงเพิ่มพูนด้วยวิธีนี้

บทเรียนนี้จะแสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบส่วนตัวของคุณในขบวนการฝ่ายวิญญาณนี้ คุณจะเรียนรู้ถึงแผนการของพระเจ้าเพื่อการเพิ่มพูนฝ่ายวิญญาณซึ่งทำให้ “หนึ่งบวกหนึ่ง” ได้มากกว่าสอง

การทำทนาย

พระเยซูทรงทำทนายผู้เชื่อให้นำข่าวประเสริฐไปสู่คนทั้งโลก (มัทธิว 28:19, กิจการ 1:8)

ในปัจจุบัน เราอาศัยอยู่ในโลกที่กำลังเติบโตก้าวหน้า มีคนเกิดใหม่ในแต่ละวันเป็นพันๆ คน จำนวนประชากรของโลกเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว

มีกลุ่มคนมากมายในโลกนี้ที่ยังไม่เคยได้ยินถึงเรื่องของพระเยซู กลุ่มเหล่านี้ประกอบด้วยคนเป็นล้านๆ คนซึ่งข่าวประเสริฐยังไม่ได้ไปถึงเขา

หมู่บ้านและชุมชนหลายแห่งไม่มีคริสตจักร ในหลายประเทศไม่มีศิษยาภิบาลที่ได้รับการฝึกฝนเพียงพอเพื่อคริสตจักรที่มีอยู่

เราจะทำตามคำทำทนายของพระเยซูได้สำเร็จอย่างไรเพื่อนำข่าวประเสริฐไปสู่คนทั่วโลก

แผนการของพระเจ้า

พระเจ้าทรงมีแผนการพิเศษเพื่อนำข่าวประเสริฐไปสู่โลกนี้ พระเยซูทรงสรุปแผนการนี้เมื่อทรงบอกสาวกของพระองค์ว่า

“แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมาเหนือท่านและท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเราในกรุงเยรูซาเล็ม ทั่วแคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรียและจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก”

กิจการ 1:8

ต่อไปนี้เป็นแผนการของพระเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นฤทธิ์อำนาจจากสวรรค์ซึ่งอยู่เบื้องหลังขบวนการเพิ่มพูน พระเยซูคริสต์ทรงเป็นเนื้อหาสาระของข้อความข่าวประเสริฐ และคนทั้งโลกคือคนที่รับฟังข้อความนั้น

สาวกคือตัวแทนของการเพิ่มพูน วิธีการของพระเจ้าคือ ให้สาวกแต่ละคนเป็น “พยาน” ถึงข้อความของข่าวประเสริฐ การ “เป็นพยาน” คือการบอกสิ่งที่คุณได้เห็น ได้ยินหรือประสบมา

ในศาลยุติธรรม พยานคือคนที่กล่าวอ้างถึงคนบางคนหรือบางสิ่งว่าเป็นจริงในฐานะพยาน คุณต้องพิสูจน์ถึงพระเยซูและแผนการของพระองค์ เพื่อความรอดของมวลมนุษย์ มีหลักฐานสองชนิดที่พยานใช้ในศาลยุติธรรม ชนิดที่หนึ่งคำพยานที่เป็นคำพูดเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ อีกชนิดหนึ่งคือ หลักฐานซึ่งพิสูจน์ให้เห็นได้

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงช่วยให้คุณเป็นพยานถึงข่าวประเสริฐทั้งโดยคำพูดและโดยการสำแดงถึงฤทธิ์อำนาจของพระเจ้า

การแบ่งระหว่างพระสงฆ์หรือผู้รับใช้เต็มเวลาและฆราวาส

แผนการของพระเจ้าคือ ให้สาวก (ผู้เชื่อ) แต่ละคนเป็นพยานถึงข่าวประเสริฐ คริสตจักรยุคแรกเติบโตเมื่อเขาเดินตามแผนการนี้ ผู้เชื่อทุกคนแบ่งปันข่าวประเสริฐและเพิ่มผลผลิตทางวิญญาณ บ้านของเขากลายเป็นศูนย์กลางการเพิ่มพูน คุณจะเรียนรู้มากขึ้นในเรื่องนี้ในบทต่อไป คริสตจักรเติบโตและเพิ่มพูนขณะที่ผู้เชื่อแต่ละคนเป็นพยานถึงข่าวประเสริฐ

ขณะที่คริสตจักรเติบโต พระเจ้าทรงเรียกบางคนให้ปรนนิบัติพระองค์โดยการเป็นศิษยาภิบาล ผู้ประกาศ ผู้เผยพระวจนะ ครูและอัครทูตเต็มเวลา เมื่อเวลาผ่านไปผู้เชื่อกลายเป็นส่วนของการแบ่งแยก 2 ชนิดนี้ในคริสตจักรคือ เขาเป็น “ผู้รับใช้เต็มเวลา” หรือไม่ก็เป็น “ฆราวาส”

คำว่า “ฆราวาส” มาจากภาษากรีกที่แปลว่า “เป็นของบุคคลที่พระเจ้าทรงเลือก” ความหมายเบื้องต้นของคำนี้คือ “ประชากรทั้งหมดของพระเจ้า” คำว่า “ฆราวาส” จึงนำมาใช้สำหรับผู้ที่ไม่ได้ปรนนิบัติรับใช้พระเจ้าเต็มเวลาในคริสตจักร

คำว่า “พระสงฆ์หรือศาสนาจารย์” กลายเป็นคำที่ใช้กับผู้รับใช้อาชีพในคริสตจักร พระสงฆ์หรือศาสนาจารย์ หมายถึง ผู้ที่มีอาชีพในการรับใช้และคริสตจักรจ้างให้ทำงานเต็มเวลา เขาอาจได้รับการแต่งตั้งจากนิกายหรือไม่ก็ได้

เมื่อเวลาผ่านไป ในประวัติศาสตร์ของคริสตจักรมีการแบ่งแยกทีละน้อย เกิดขึ้นระหว่าง ศาสนาจารย์และฆราวาส ฆราวาสหลายคนหยุดที่จะเพิ่มผลผลิตฝ่ายวิญญาณ เขาเริ่มที่จะละทิ้งคำ ทำทนายที่ให้ออกไปทั่วโลกเพื่อประกาศข่าวประเสริฐไว้แก่ศาสนาจารย์เต็มเวลา

ไม่มีผู้รับใช้เต็มเวลาคนใดจะทำสิ่งที่คริสตจักรทั้งหมดได้รับมอบหมายให้กระทำสำเร็จ นี่ เป็นเหตุผลที่เราไม่ได้นำข่าวประเสริฐไปทั่วโลก ผู้เชื่อได้ย้ายความรับผิดชอบของเขาไปไว้ที่ศาสนา จารย์เต็มเวลา

พระคัมภีร์สอนถึงการแบ่งแยกงานกันในคริสตจักรก็จริง แต่ว่าคนทุกคนต้องมีส่วนร่วมใน การประกาศเผยแผ่ข่าวประเสริฐ (จงอ่าน กิจการ 6:1-6)

ขณะที่คริสตจักรที่เยรูซาเล็มเพิ่มพูนขึ้น ก็จำเป็นที่จะต้องแบ่งงานออกไปเพื่อตอบสนองต่อ ความต้องการในคริสตจักร ผู้นำใช้เวลาทั้งหมดเพื่อศึกษาพระวจนะและอธิษฐาน ฆราวาสทำหน้าที่ บริหารต่อหญิงม่ายและงานประเภทปรนนิบัติ

แต่แม้ว่าผู้เชื่อรับใช้ในหน้าที่ต่างๆ กันในคริสตจักร เขาทุกคนต่างก็มีส่วนร่วมในการประกาศ ข่าวประเสริฐ

สตีเฟนคือฆราวาสผู้หนึ่งที่ถูกเลือกให้ทำงานประเภทปรนนิบัติ ถึงกระนั้นก็เป็นพยานอย่างมี ฤทธิ์ต่อข่าวประเสริฐ (กิจการ 6:8-11)

ฟีลิปก็เป็นฆราวาสอีกผู้หนึ่งที่ถูกเลือกให้ปรนนิบัติ เขาแบ่งปันข่าวประเสริฐกับชาวสะมาเรีย (กิจการ 8:5-12)

เมื่อเยรูซาเล็มถูกข่มเหงและผู้เชื่อกระจัดกระจายออกไปยังเมืองต่างๆ เขาก็เป็นพยานถึงข่าว ประเสริฐต่อไป

“ฝ่ายศิษย์ทั้งหลายซึ่งกระจัดกระจายไปก็เที่ยวประกาศพระวจนะนั้น”

กิจการ 8:4

สำหรับผู้เชื่อที่แท้จริงนั้นไม่มีการแบ่งแยกกระหว่างคนที่ศักดิ์สิทธิ์กับคนที่ทำงานเลี้ยงชีพทาง โลก เพราะว่าพระเยซูทรงเป็นจอมเจ้านาย (Lord ภาษาไทยแปลว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งความหมาย ที่แท้จริงคือ เจ้านาย) ของทุกคน

การทรงเรียกของฆราวาส

ถ้าคุณจะเข้าใจจริงๆ ถึงการทรงเรียกฝ่ายวิญญาณของฆราวาส คุณต้องหันกลับไปดูในพันธ สัญญาเดิม

แผนการของพระเจ้าคือให้ชนชาติอิสราเอลทั้งหมดเป็น “ปุโรหิต” หรือผู้รับใช้
“เจ้าทั้งหลายจะเป็นอาณาจักรปุโรหิต และเป็นชนชาติบริสุทธิ์สำหรับเรา...”

อพยพ 19:6

ในฐานะปุโรหิต บุคคลแต่ละคนในอิสราเอลต้องเป็นพยานถึงพระเจ้าเที่ยงแท้องค์เดียวแก่ผู้
 ไม่เชื่อที่อยู่รอบๆ เขา

การแต่งตั้งปุโรหิตอย่างเป็นทางการไม่ได้เปลี่ยนแปลงแผนการของพระเจ้าเพื่ออิสราเอล
 ปุโรหิตก็เหมือนกับ “ศาสนาจารย์” ในปัจจุบันซึ่งมีบทบาทพิเศษในการเป็นผู้นำ แต่ชนชาติทั้งหมดยังคง
 ประณินบัญญัติในฐานะผู้รับใช้ซึ่งนำข้อความจากพระเจ้าไปยังคนต่างชาติ

ในพันธสัญญาใหม่ ผู้เชื่อได้รับการทรงเรียกที่คล้ายคลึงกัน เขาต้องเป็นปุโรหิตหรือผู้รับใช้
 แห่งข่าวประเสริฐ

**“แต่ท่านทั้งหลายเป็นชาติที่พระองค์ทรงเลือกไว้แล้ว เป็นพวกปุโรหิตหลวง เป็น
 ประชาชาติบริสุทธิ์ เป็นชนชาติของพระเจ้าโดยเฉพาะ เพื่อให้ท่านทั้งหลายประกาศพระ
 บารมีของพระองค์ ผู้ได้ทรงเรียกท่านทั้งหลายให้ออกมาจากความมืด เข้าไปสู่ความสว่างอัน
 มหัศจรรย์ของพระองค์”**

1 เปโตร 2:9

การทรงเรียกผู้เชื่อก็เพื่อให้เป็นพยานถึงพระเจ้าผู้ทรงได้นำเขาออกจากความมืดฝ่าย
 วิญญาณเข้ามาสู่ “ความสว่าง” ของพระเยซูคริสต์ (ยอห์น 9:5)

พระเจ้าทรงบอกผู้เชื่อให้ “ดำเนินชีวิตสมกับพันธกิจอันเนื่องจากการทรงเรียกท่านนั้น” (เอเฟ
 ซัส 4:1) มีการทรงเรียกประการหนึ่งคือให้เป็นพยานถึงข่าวประเสริฐ ซึ่งเป็นงานของพันธกิจของผู้เชื่อ
 ทุกคน ทุกคนต่างรับผิดชอบต่อการตอบสนองของการทรงเรียกนี้

การทรงเรียกนี้ไม่ขึ้นอยู่กับการศึกษาหรือความสามารถตามธรรมชาติ พระเจ้าทรงใช้
 ฆราวาสธรรมดาเพื่อที่พระองค์เท่านั้นจะได้รับพระเกียรติและสง่าราศี

**“ดูก่อนพี่น้องทั้งหลาย จงพิจารณาดูว่าพวกท่านที่พระเจ้าได้ทรงเรียกมานั้น เป็นคน
 พวกไหน มีน้อยคนที่โลกนิยมนว่ามีปัญญา มีน้อยคนที่มีอำนาจ มีน้อยคนที่ตระกูลสูง”**

1 โครินธ์ 1:26-29

ขบวนการเพิ่มพูน

ในพระคัมภีร์ พระเจ้าทรงเปิดเผยแผนการพิเศษเพื่อให้ผู้เชื่อสามารถที่จะทำให้การทรงเรียก
 สำเร็จลงได้

การเพิ่มพูนคือหลักการเบื้องต้นของการเจริญเติบโตทั้งหมดในโลกธรรมชาติ การเติบโตไม่ได้เกิดจากการเพิ่มหน่วยหนึ่งเข้ากับอีกหน่วยหนึ่ง แต่เป็นการที่เซลล์ที่มีชีวิตอยู่นั้นได้เพิ่มพูนขึ้น เซลล์ใหม่แต่ละเซลล์ที่เกิดขึ้นมีความสามารถที่จะเพิ่มผลผลิตได้

แผนการของพระเจ้าในการเพิ่มพูนก็คล้ายคลึงกันในโลกฝ่ายวิญญาณ เปาโลสรุปแผนการนี้เมื่อเขาเขียนถ้อยคำนี้แก่ทิโมธี

“จงมอบคำสอนเหล่านั้นซึ่งท่านได้ยินจากข้าพเจ้าต่อหน้าพยานหลายคน ไว้กับคนที่สัตย์ซื่อที่สามารถสอนคนอื่นได้ด้วย”

2 ทิโมธี 2:2

เปาโลบอกทิโมธีให้เลือกคนที่สัตย์ซื่อและมอบหมายสิ่งที่เปาโลสอนแก่เขา คนที่สัตย์ซื่อเหล่านี้ต้องมีความสามารถที่จะสอนผู้อื่น โดยแผนการในการเพิ่มผลผลิตที่วางไว้นี้ ชาวประเสริฐก็จะแพร่ออกไปทั่วโลก

เพื่อจะดูว่าแผนการของพระเจ้าในการเพิ่มพูนนั้นกระทำกิจอย่างไร จงศึกษารายการต่อไปนี้ รายการนี้ใช้เวลาหนึ่งซึ่งเป็นเวลาเฉลี่ยที่จำเป็นต่อการนำคนกลับใจมาสู่ชาวประเสริฐ และฝึกเขาให้เป็นคริสเตียนที่เกิดผล โดยแท้จริงแล้วขบวนการนี้อาจใช้เวลามากหรือน้อยกว่านี้ก็ได้ ขึ้นอยู่กับคนที่เกี่ยวข้อง ดังนั้นจึงเป็นไปได้ที่จะวางกำหนดเวลาไว้อย่างแน่นอน

แต่ถ้าผู้เชื่อจะไปหาเพียงคนๆ เดียวและสร้างเขาให้เป็นสาวกในแต่ละปี และให้เขาสัตย์ซื่อที่จะสร้างคนๆ หนึ่งเป็นสาวกในแต่ละปี โลกก็จะได้รับชาวประเสริฐงายขึ้น

จงสังเกตดูรายการว่าในระหว่างปีแรก ผู้เชื่อกำลังสร้างสาวกคนหนึ่ง ในปลายปีนั้นมีคนที่สัตย์ซื่อ 2 คน คือผู้เชื่อและคนที่กลับใจใหม่ที่เขาสั่งสร้างให้เป็นสาวก (คุณจะได้เรียนเรื่องขบวนการสร้างสาวกต่อไปในหลักสูตรนี้)

ในช่วงปีต่อไป เขาแต่ละคนนำชาวประเสริฐไปหาคนหนึ่งและสร้างเขาเป็นสาวก ในปลายปีที่ 2 มีคนทั้งหมด 4 คน แต่ละคนจะสร้างคนๆ หนึ่งให้เป็นสาวกในปีต่อไป

ปี	ผู้สร้างสาวก	สาวก	=	จำนวนทั้งสิ้น
ปี 17	65,536	65,536	=	131,072
ปี 16	32,768	32,768	=	65,536
ปี 15	16,384	16,384	=	32,768
ปี 14	8,192	8,192	=	16,384
ปี 13	4,096	4,096	=	8,192
ปี 12	2,048	2,048	=	4,096

ปี 11	1,024	1,024	=	2,048
ปี 10	512	512	=	1,024
ปี 9	256	256	=	512
ปี 8	128	128	=	256
ปี 7	64	64	=	128
ปี 6	32	32	=	64
ปี 5	16	16	=	32
ปี 4	8	8	=	16
ปี 3	4	4	=	8
ปี 2	2	2	=	4
ปี 1	1	1	=	2

ยุทธวิธีจากเบื้องบนของพระเจ้า

ในการเพิ่มพูนผลผลิตและการระดมพล

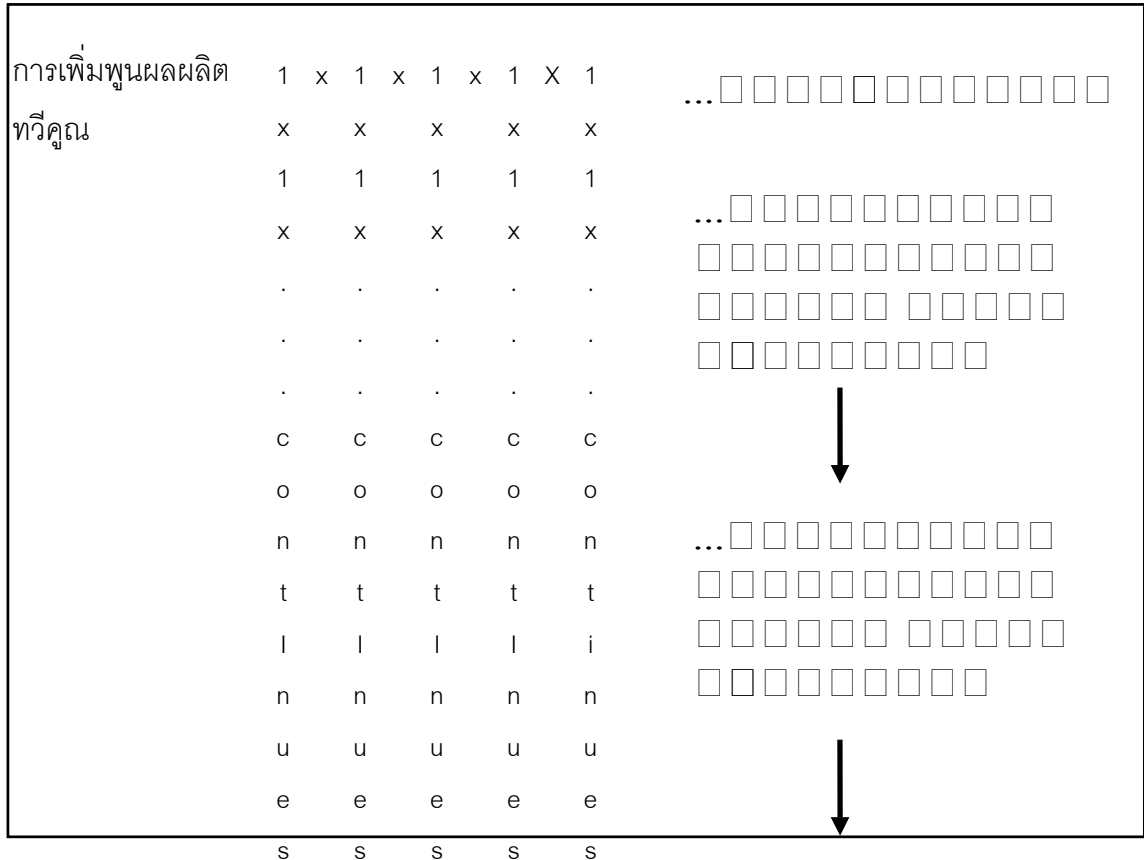
บัดนี้ให้เราคิดถึงเฉลี่ยสมาชิกของคริสตจักรหนึ่งว่ามีประมาณ 100 คน จงทำให้เพิ่มขึ้นตามแผนภูมินี้เป็น 100 คน โดยให้แต่ละคนประกาศข่าวประเสริฐให้ได้สักหนึ่งคน และทำการฝึกอบรมเขาเหล่านั้นให้เป็นผู้ที่รู้จักเพิ่มผลผลิตด้วยตนเองอีกต่อหนึ่ง ซึ่งคุณสามารถเห็นได้ว่าเป็นวิธีที่ง่ายแค่นั้น ที่เราสามารถส่งข่าวประเสริฐไปจนถึงประชากรทั้งโลกได้

การเพิ่มพูนผลผลิตแบบทวีคูณเป็นวิธีที่รวดเร็วยิ่งกว่าการเพิ่มจำนวนแบบธรรมดา

ต่อไปนี้เป็นแผนภูมิซึ่งอธิบายการเพิ่มพูนแบบธรรมดาโดยการบวก

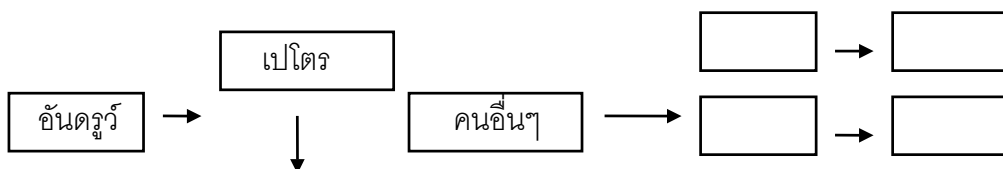
การเพิ่มจำนวน $1+1+1+1+1...>$ เติบโตต่อไปทีละหนึ่ง

ต่อไปนี้เป็นแผนภูมิซึ่งอธิบายการเพิ่มพูนผลผลิตแบบทวีคูณ ในกระบวนการนี้ คนแต่ละคนดำเนินการเพิ่มพูนแบบทวีคูณด้วยตนเอง และการที่ “หนึ่งบวกหนึ่ง” ย่อมนำผลลัพธ์มาให้ได้มากกว่าสอง

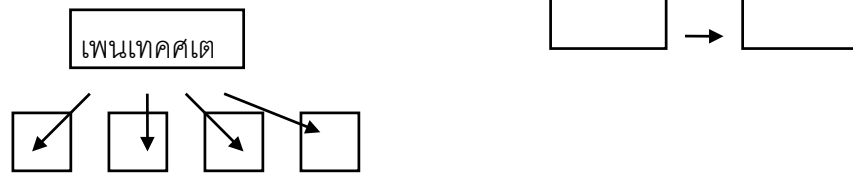

วิธีการในคริสตจักรยุคแรก

แผนภูมิต่อไปนี้แสดงถึงขั้นตอนแรกในการเพิ่มจำนวนซึ่งเป็นผลมาจากอันดรูว์ซึ่งเป็นสาวกคนแรกของพระเยซู

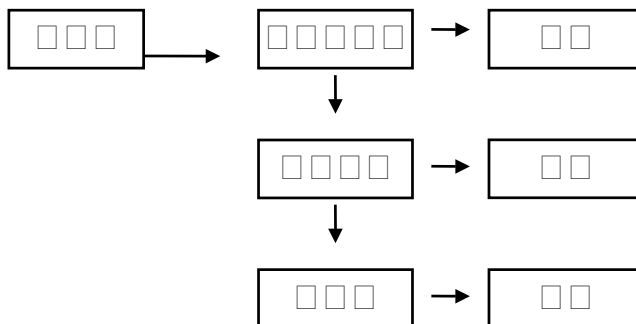

1. อันดรูว์เป็นผู้แบ่งปันข่าวประเสริฐให้น้องชายคือ เปโตร
2. เปโตรก็เป็นผู้แบ่งปันข่าวประเสริฐแก่ประชาชนในวันเพนเทคอสเตที่กรุงเยรูซาเล็ม
3. เปโตรยังไม่หยุดที่จะแบ่งปันข่าวประเสริฐต่อไปยังคนอื่นๆ อีกซึ่งคนเหล่านั้นได้กลายมาเป็นผู้เพิ่มผลผลิตอีกที
4. ผู้เชื่อ นับจำนวนแสนๆ คนต่างกระจัดกระจายต่อไปยังคนอื่นๆ อีก เพื่อที่จะแพร่ขยายข่าวประเสริฐต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง
5. แต่ละคนที่ได้รับข่าวประเสริฐแล้วก็เริ่มกลายเป็นผู้เพิ่มผลผลิตทันทีและทำให้กระบวนการดำเนินต่อเนื่องกันไปได้อย่างรวดเร็ว

ต่อไปนี้เป็นคือแผนภูมิซึ่งแสดงถึงขั้นตอนแรกในการเพิ่มจำนวนทางฝ่ายวิญญาณซึ่งเป็นผลมาจากอัครสาวกเปาโล

1. พระเจ้าทรงใช้อาณาเนียให้ไปวางมือแก่เปาโล
2. เปาโลสร้างสาวกชื่อทิโมธี
3. เปาโลยังคงสร้างสาวกคนอื่นๆ ต่อไปเรื่อยๆ
4. ทิโมธีก็สร้างสาวกที่เรียกว่า “ผู้เชื่อที่สัตย์ซื่อ” ซึ่งเป็นคนที่สามารถสอนคนอื่นได้
5. ผู้เชื่อที่สัตย์ซื่อคือ ผู้ที่ออกไปประกาศข่าวประเสริฐแก่คนอื่นๆ

6. คนเหล่านั้นซึ่งเคยเป็น “คนอื่น ๆ” ดำเนินการในขอบเขตของการเพิ่มจำนวนต่อไป
7. บุคคลแต่ละคนที่อยู่ในเครือข่ายนี้ทำหน้าที่เพิ่มผลผลิตต่อไป

บุคคลธรรมดา

พระคัมภีร์บอกให้เราทราบไม่มากเกี่ยวกับชายที่ชื่อ อานาเนีย ซึ่งหมายถึงผู้ที่ปรากฏชื่ออยู่ในแผนภูมิข้างบนนี้ เขาไม่เป็นที่รู้จักของมนุษย์ แต่ทว่าพระเจ้าทรงใช้เขาให้เป็นผู้สร้างและเลี้ยงดูอัครสาวกเปาโล

อันตรูว์ก็เป็นคนธรรมดาเช่นกัน เป็นชาวประมงที่ไร้การศึกษาด้วยซ้ำ แต่ขอให้คุณดูที่ลูกโซ่แห่งการเพิ่มพูนแบบทวีคูณทางฝ่ายวิญญาณซึ่งคุณจะได้เห็นถึงความรับผิดชอบของเขา

คุณอาจเป็นคนที่ไม่มีความเสี่ยงในท่ามกลางมนุษย์ คุณอาจไม่เป็นที่รู้จักอย่างดีในชุมชนที่คุณอยู่หรือในคริสตจักรในนิคมที่คุณสังกัดอยู่

คุณอาจเป็นบุคคลธรรมดาและการทำงานที่คุณทำก็แสนจะธรรมดา แต่ทว่าพระเจ้าทรงสามารถให้คุณเพื่อที่จะเพิ่มพูนสาวกให้พระองค์ได้

จงอ่านเรื่องการหายโรคของชายที่เป็นง่อยในกิจการ บทที่ 4 เมื่อเปโตรและยอห์นปรากฏตัวต่อหน้าสภานั้น เห็นได้อย่างชัดเจนทีเดียวว่าเขาทั้งสองเป็นผู้ที่ไร้การศึกษา เป็นเพียงคนธรรมดาสามัญนั่นเอง

“เมื่อเขาเห็นความกล้าหาญของเปโตรกับยอห์น และรู้ว่าท่านทั้งสองขาดการศึกษา และเป็นคนสามัญก็ประหลาดใจ แล้วสันนิษฐานว่าคนทั้งสองเคยอยู่กับพระเยซู

เมื่อเขาเห็นคนนั้นที่หายโรคยืนอยู่กับเปโตรและยอห์น เขาก็ไม่มีข้อคัดค้านที่จะพูดขึ้นได้”

กิจการ 4:13-14

คนเหล่านี้ที่จัดว่าเป็น “คนธรรมดาสามัญ” ได้รับชีวิตใหม่โดยทางพระเยซูคริสต์แล้ว ชีวิตภายในของพวกเขาเป็นผลจากการเพิ่มพูนทางฝ่ายวิญญาณ

พระเยซูทรงมอบหมายงานให้ฆราวาสซึ่งเป็นคนธรรมดาสามัญให้มีความรับผิดชอบในการเผยแผ่ข่าวประเสริฐ ดังนั้นพระองค์จึงทรงเลือกชาวประมงให้จากเรือของเขาเพื่อมาเป็นผู้จับคนแทน เพราะพระองค์ทรงเชื่อว่าประชาชนที่เป็นคนธรรมดาสามัญสามารถกลายเป็นคนพิเศษกว่าธรรมดาได้ เมื่อเขาได้ประกอบด้วยฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์

กิดเดียนก็เป็นเพียงชาวนาคนหนึ่ง เปาโลเป็นคนทำเดินท์ โมเสสเป็นคนเลี้ยงแกะ ลูกาเป็นนายแพทย์ โยเซฟเป็นรัฐบุรุษผู้ยิ่งใหญ่ทางการเมือง ไม่ว่าคุณจะมีการศึกษาแค่ไหนหรือมีอาชีพอะไร พระเจ้าทรงสามารถให้คุณในแผนการของพระองค์ได้

คุณอยู่ที่ไหน คุณเป็นใคร ไม่สำคัญ สิ่งที่สำคัญมากก็คือขณะนี้คุณกำลังทำอะไรอยู่ในที่ซึ่งพระองค์ได้ทรงวางคุณไว้ กฎเกณฑ์จะนำคุณไปสู่การเพิ่มพูนฝ่ายวิญญาณอย่างมีประสิทธิภาพอยู่ที่ว่าคุณต้องเป็นคนของพระเจ้า เป็นหญิงหรือเป็นชายที่ต้องยอมอยู่ในที่ซึ่งพระเจ้าทรงจัดวางคุณไว้ ต้องกำลังทำงานของพระเจ้าและต้องอยู่ในทางของพระเจ้า

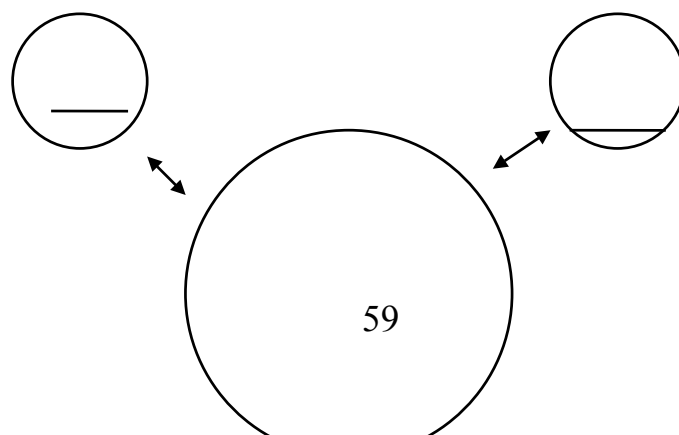
จะเริ่มต้นได้อย่างไร

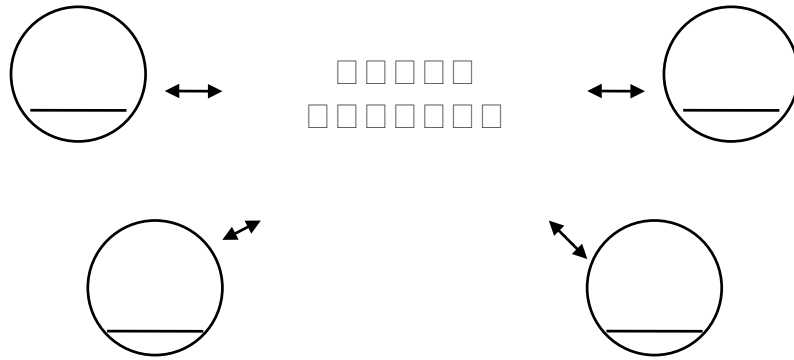
พระคัมภีร์ใหม่เปิดเผยว่าชาวประเสริฐแผ่ขยายได้อย่างรวดเร็วไปตามเครือข่ายของสังคมซึ่งกำลังมีและดำรงอยู่จริง ด้วยวิธีการเช่นนี้ นั่นหมายถึงว่าคุณเองก็สามารถแผ่ขยายชาวประเสริฐออกไปจากตัวคุณได้งานที่สุดคือไปสู่กลุ่มคนในสังคมของคุณ ไปยังเพื่อนๆ ญาติพี่น้องและผู้ร่วมงานของคุณ

ตัวอย่างเช่น พระเยซูทรงเรียกชาวประมงคนหนึ่งซึ่งชื่อว่า อันดรูว์ อันดรูว์แบ่งปันชาวประเสริฐกับญาติคนหนึ่งซึ่งชื่อว่า เปโตร แล้วทั้งสองคนก็ร่วมกันแบ่งปันกับชาวประมงคนอื่นๆ ซึ่งเขาทั้งสองทำมาหากินอยู่ด้วย ในไม่ช้าชาวประมงทั้งกลุ่มนั้นก็กลายเป็นผู้ที่กำลังติดตามพระเยซูไปในที่สุด

ในชีวิตประจำวันและในการทำงาน สมรवासไม่ใช่เป็นแต่เพียงหน่วยย่อยๆ ของคริสตจักร ซึ่งกระจัดกระจายออกไปอยู่ในชุมชนซึ่งมารวมตัวกันเพื่อการนมัสการและสามัคคีธรรมด้วยกันเท่านั้น แต่สมรवासคือราชทูตของพระเจ้าที่จะต้องเป็นผู้นำข่าวเรื่องแผ่นดินของพระเจ้าไปยังญาติพี่น้อง เพื่อนฝูงและบรรดาเพื่อนร่วมงาน โลกแห่งการทำงาน โรงเรียน ครอบครัวและชุมชน เหล่านี้คือพื้นที่แห่งการรับใช้ของคุณ

จงใช้แผนภูมิต่อไปนี้เพื่อช่วยคุณในการเริ่มต้นที่จะเพิ่มพูนผลผลิตฝ่ายวิญญาณ จงเขียนชื่อของคุณลงในวงกลมที่อยู่ตรงกลางของแผนภูมิ ในวงกลมย่อยๆ ที่อยู่ล้อมรอบตัว “คุณ” จงเขียนชื่อญาติพี่น้องหรือเพื่อน 6 คน ลงในนั้น ขอให้เป็นคนที่คุณรู้จักและพบปะเสมอซึ่งเป็นผู้ที่ยังไม่เชื่อ

ตอนนี้ให้คุณที่แผนภูมิ จงสังเกตที่ลูกศรซึ่งต่างก็ชี้ไปและชี้กลับมาจากเพื่อนฝูงและญาติพี่น้อง กลับมายังคุณ คุณคือ “ปุโรหิต” ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ จอมเจ้านายของประชาชนเหล่านี้ แม้เขาอาจจะไม่เคยเข้าโบสถ์เลยสักแห่ง แม้เขาอาจไม่รู้จักรหรือไม่เคยพบปะศิษยาภิบาลของคริสตจักรของคุณเลยก็ตาม

แต่ คุณ คือผู้ที่รู้จักเขาเหล่านั้นอีก ก็โดยการผ่านเครือข่ายที่มีอยู่จริงเหล่านี้ ซึ่งเป็นการมีสัมพันธ์ภาพทางสังคมร่วมกับเขา คุณสามารถเริ่มต้นที่จะเอาชนะใจเขาและสร้างคนอื่นๆ ให้เข้ามาเป็นสาวกได้ (บทที่ 10 จะอธิบายถึงกระบวนการในการสร้างสาวกซึ่งจะย้อนกลับมาเป็นการเข้าสู่การเพิ่มพูนผู้ติดตามพระเยซูคริสต์)

ในลูกา 16:19-31 จงอ่านเรื่องราวของชายที่เป็นเศรษฐีซึ่งไปสู่นรก ชายผู้นี้ต้องการที่จะกลับมาเพื่อแบ่งปันข่าวประเสริฐแก่ครอบครัวของเขา แต่ทว่าก็สายเกินไปเสียแล้ว อย่าคอยจนกระทั่งสายจนเกินไปที่จะแบ่งปันข่าวประเสริฐกับคนเหล่านั้นซึ่งอยู่ในเครือข่ายทางสังคมของคุณ

ของประทานฝ่ายวิญญาณและการเพิ่มพูนแบบทวีคูณ

สิ่งที่คุณได้เห็นชัดซึ่งเป็นผลอันแท้จริงของการบำบัดศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็คือ การที่ผู้นั้นกลายเป็นผู้ที่มีชีวิตในการเป็นพยานถึงข่าวประเสริฐด้วยพลังอำนาจที่มาจากเบื้องบน ฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ทำให้ผู้เชื่อมีความสามารถที่จะเพิ่มพูนผลผลิตฝ่ายวิญญาณแบบทวีคูณได้ (กิจการ 1:8)

วิธีหนึ่ง ซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์สามารถทำให้ผู้เชื่อมีพลังอำนาจได้ก็คือ โดยทางของของประทานฝ่ายวิญญาณ ผู้เชื่อแต่ละคนได้รับของประทานฝ่ายวิญญาณเพื่อที่จะเตรียมเขาให้พร้อมที่จะออกไปรับใช้ผู้อื่น ของประทานเหล่านี้เป็นความสามารถที่เหนือธรรมชาติซึ่งได้มาโดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์

ถ้าคุณไม่ทราบว่าคุณมีของประทานฝ่ายวิญญาณอะไรบ้างที่พระเจ้าทรงประทานให้คุณมาแล้ว โปรดเรียนหลักสูตรของทางสถาบันฮาร์เวสท์ไทม์ฯ ในหัวข้อว่า “การงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์” หลักสูตรนี้เกี่ยวกับวิชาที่ว่าด้วยของประทานฝ่ายวิญญาณ

ตัวอย่างในสมัยปัจจุบัน

ไม่มีอะไรเลยที่ทำให้แผนการในการเพิ่มพูนข่าวประเสริฐของพระเจ้าฟ่ายแพ้หรือล้มเหลวได้ หากมีการเป็นพยานของผู้เชื่อเป็นรายบุคคล

งานของมิชชันนารีที่รับใช้เพื่อการประกาศแก่ชนชาติจีนผ่านไประยะเวลานานหลายปีทีเดียว แต่จำนวนประชากรของคริสตจักรมีน้อยกว่าหนึ่งล้านคน เมื่อตอนที่รัฐบาลขับไล่มิชชันนารีออกนอกประเทศ บรรดาศิษยาภิบาลถูกจับขังไว้ในคุก พระคัมภีร์ถูกเผา โบสถ์ถูกปิด

แต่อีก 30 ปีต่อมา เมื่อมีการเปิดกว้างให้กลับคืนสู่ประเทศจีนได้ และมีการทำรายงานต่างๆ ได้ จำนวนผู้เชื่อที่ประเมินได้มีเพิ่มขึ้นจาก 10 ถึง 50 ล้านคน

ถึงแม้ว่าคริสตจักรถูกปิด ศิษยาภิบาลถูกขังคุก แต่ผู้เชื่อธรรมดาที่ยังคงเพิ่มพูนผลผลิตฝ่ายวิญญาณต่อไปอย่างไม่หยุดยั้ง ไม่มีสิ่งใดเลยที่สามารถมาหยุดยั้งแผนการของพระเจ้าที่มีไว้เพื่อการเผยแผ่ข่าวประเสริฐของพระองค์

ความเจริญเติบโตของราชอาณาจักรพระเจ้า

ผู้เชื่อทุกคนต้องกลายเป็นผู้เกิดผลจากการเพิ่มพูนผลผลิต ทว่าการเพิ่มพูนเพียงอย่างเดียวก็ไม่ใช่การเพียงพอ ผู้เชื่อทุกคนยังต้องกลายมาเป็นผู้ที่มีส่วนในหน้าที่ของคริสตจักรซึ่งจะต้องทำงานประสานกันกับพระกายเดียวกันซึ่งได้แก่ผู้เชื่อแท้ทุกคนที่รวมตัวเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

คริสตจักรก็ต้องเพิ่มพูนตัวเองด้วย คริสตจักรต้องมีประสบการณ์ด้านการเจริญเติบโตฝ่ายวิญญาณภายในและต้องก้าวหน้าเพื่อที่จะแผ่ขยายคริสตจักรต่อไปอีก การเพิ่มสาขาของคริสตจักรลูกและมีความเจริญเติบโตในรูปแบบที่ข้ามไปสู่ประเทศอื่นๆ

คุณได้เรียนรู้ไปแล้วถึงความรับผิดชอบของคุณในการเพิ่มพูนผลผลิตเป็นรายบุคคล ในบทต่อไป คุณจะเรียนรู้ถึงวิธีการเพิ่มพูนร่วมกันภายในคริสตจักรท้องถิ่น

ชื่อ.....

บททดสอบตนเอง บทที่ 4

1. เขียนชื่อพระคัมภีร์จากความทรงจำ

---

2. ให้คำนิยามคำว่า “พยาน”

---

3. ให้คำนิยามคำว่า “สมรवास”

---

4. ให้คำนิยามคำว่า “พระสงฆ์หรือศาสนาจารย์”

---

5. อธิบายว่าสิ่งนี้หมายถึงอะไร? “การทรงเรียก” ของฆราวาส

---

6. อะไรคือแผนการของพระเจ้าในการเพิ่มพูนผลผลิตเพื่อแผ่ขยายข่าวประเสริฐ

---

7. ชาย 2 คน ในพระคัมภีร์ใหม่ ซึ่งได้รับการเอ่ยนามให้เป็นตัวอย่างของการเพิ่มพูนผลผลิตฝ่ายวิญญาณคือใครบ้าง

---

8. อะไรคือวิธีที่ดีที่สุดในการเพิ่มพูนผลผลิตฝ่ายวิญญาณ

เพื่อศึกษาต่อไป

1. ในบทสวดท้ายคุณได้ศึกษาถึงคำอุปมาในการเพิ่มพูนผลผลิตแบบทวีคูณไปแล้ว จงทบทวนคำอุปมาต่อไปนี้เพิ่มเติมอีก คุณจะเห็นได้ว่าในคำอุปมาเหล่านี้ผู้เชื่อแต่ละคนต้องมีความรับผิดชอบในอันที่จะต้องสัตย์ซื่อต่อการออกไปเป็นพยานเพื่อเพิ่มพูนผลผลิต
  - ตะลันต์   มัทธิว 25:14-30, ลูคา 19:11-27
  - ชายที่เดินทางไกล   มาระโก 13:34-37
  - คนรับใช้   มัทธิว 24:43-52, ลูคา 12:39-46
  - คนรับใช้ที่เฝ้าระวังอยู่   ลูคา 12:36-38
  - ผู้จัดการที่สัตย์ซื่อ
2. จงอ่านคำสนทนาระหว่างพระเยซูและเปโตรใน ยอห์น 21:15-22

ในกิจการ 10:22 จงอ่านถ้อยคำซึ่งพระเยซูได้ตรัสแก่เปาโลในเวลาที่เขากลับใจ

หน้าที่และความรับผิดชอบของคุณไม่ควรจะเป็นไปในลักษณะที่สนใจใคร่รู้ของคนอื่น ๆ เขาทำหน้าที่ในการออกไปเป็นพยานเพื่อประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้าด้วยความรับผิดชอบแล้วหรือไม่ ขออย่าให้มีใครถามคำถามเช่นเปโตรที่ว่า “ชายผู้นี้จะทำอะไร”

หน้าที่ความรับผิดชอบของคุณควรให้เป็นเหมือนเช่นของเปาโลที่ว่า “จะให้ข้าพระองค์ทำเช่นไร พระองค์เจ้า”

คำตอบบททดสอบ บทที่ 4

1. “จงมอบคำสอนเหล่านั้นซึ่งท่านได้ยินจากข้าพเจ้าต่อหน้าพยานหลายคนไว้กับคนที่ซื่อสัตย์ที่สามารถสอนคนอื่นได้ด้วย” 2 ทิโมธี 2:2
2. “พยาน” คือ การเล่าสิ่งที่คุณได้เห็น ได้ยินหรือมีประสบการณ์ให้ผู้อื่นฟัง ในศาลทางกฎหมาย
พยาน คือ คนซึ่งเป็นพยานเกี่ยวกับคนใดคนหนึ่ง หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ในฐานะพยาน เราต้องเป็นพยานเกี่ยวกับพระเยซูและแผนการของพระองค์เพื่อความรอดจะได้อำนาจไปสู่มวลมนุษยชาติทั้งปวง
หน้า 2
3. คำว่า “ฆราวาส” หมายถึง “ซึ่งเป็นของบุคคลที่พระเจ้าทรงเลือกไว้” ความหมายเบื้องต้น

ของคำนี้คือ “ประชากรทั้งหมดของพระเจ้า” คำว่า “ฆราวาส” จึงนำมาใช้สำหรับผู้ที่ไม่ได้
ปรนนิบัติรับใช้พระเจ้าเต็มเวลาในคริสตจักร หน้า 2

4. คำว่า “พระสงฆ์หรือศาสนาจารย์” กลายเป็นคำที่ใช้กับผู้รับใช้อาชีพในคริสตจักร พระ
สงฆ์หรือศาสนาจารย์ หมายถึงผู้ที่มีอาชีพในการรับใช้ซึ่งคริสตจักรจ้างให้ทำงานเต็มเวลา หน้า 3

5. การทรงเรียกของฆราวาส หมายถึง ความรับผิดชอบของผู้เชื่อแต่ละคนที่จะต้อง
เป็น

“บุโรहित” ของพระเจ้า คือ เป็นผู้รับใช้ในการออกไปเป็นพยาน เพื่อประกาศข่าวประเสริฐของพระเจ้า
แก่คนทั้งหลายที่ยังไม่เชื่อและต้องมีชีวิตที่บริสุทธิ์สมกับการทรงเรียกให้ทำหน้าที่พิเศษของพระองค์ ค
คำอธิบายในหน้า 3

6. แผนการของพระเจ้าคือที่สรุปไว้ใน กิจการ 1:8 พระวิญญูญาณบริสุทธิ์คือฤทธานุภาพจาก
เบื้อง

บนที่จะเสด็จมาเหนือผู้ที่ออกไปเป็นพยาน เพื่อเพิ่มพูนผลผลิตตามขบวนการของพระเจ้า พระ
เยซู

คริสต์ทรงเป็นเนื้อหาสาระของข่าวประเสริฐและโลกทั้งหมดคือผู้ที่ต้องรับรู้เนื้อหาสาระนั้น ผู้เชื่อ
ทั้ง

หลายก็ต้องเป็นตัวแทนในการเพิ่มพูนผลผลิตด้วย วิธีของพระเจ้านี้คือ ให้ผู้เชื่อแต่ละคนกล้าออกไป
เป็น “พยาน” ถึงข่าวประเสริฐและสอนผู้ที่จะสามารถสอนผู้อื่นได้ 2 ทิโมธี 2:2

7. อันดรูว์ และอานาเนีย หน้า 6-7

8. เริ่มต้นที่จะแบ่งปันข่าวประเสริฐกับญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง และเพื่อนร่วมงาน ข่าวประเสริฐแผ่
ขยายออกไปจนถึงบรรดาผู้ที่ยังไม่เชื่อได้อย่างรวดเร็ว ก็เป็นเพราะว่ามีการเป็นพยานต่อเนื่องอย่างไม่
หยุดยั้งไปตามเครือข่ายของสังคมที่มีอยู่ หน้า 8